

Адрес за кореспонденция:**Янко Янков**

ж. к. “Дианабад”,

Блок 4, етаж 6, ап. 38,

1172 София

*****

24 юли 2006 г.**Към:**

LPC-Embassy-001/ 29 септември 2005 г.
LPC-Embassy-002/ 30 септември 2005 г.
LPC-Embassy-003/ 10 октомври 2005 г.
LPC-Embassy-004/ 06 декември 2005 г.
LPC-Embassy-005/ 07 декември 2005 г.
LPC-Embassy-006/ 19 декември 2005 г.
LPC-Embassy-007/ 07 март 2006 г.
LPC-Embassy-008/ 12 март 2006 г.
LPC-Embassy-009/ 13 март 2006 г.
LPC-Embassy-010/ 23 март 2006 г.
LPC-Embassy-011/ 27 март 2006 г.
LPC-Embassy-012/ 03 април 2006 г.
LPC-Embassy-013/ 05 април 2006 г.
LPC-Embassy-014/ 12 април 2006 г.
LPC-Embassy-015/ 14 април 2006 г.
LPC-Embassy-016/ 15 април 2006 г.

LPC-Embassy-017/ 26 април 2006 г.
LPC-Embassy-018/ 27 април 2006 г.
LPC-Embassy-019/ 06 май 2006 г.
LPC-Embassy-020/ 10 май 2006 г.
LPC-Embassy-021/ 12 май 2006 г.
LPC-Embassy-022/ 27 май 2006 г.
LPC-Embassy-023/ 28 май 2006 г.
LPC-Embassy-024/ 31 май 2006 г.
LPC-Embassy-025/ 05 юни 2006 г.
LPC-Embassy-026/ 12 юни 2006 г.
LPC-Embassy-027/ 15 юни 2006 г.
LPC-Embassy-028/ 28 юни 2006 г.
LPC-Embassy-029/ 29 юни 2006 г.
LPC-Embassy-030/ 30 юни 2006 г.
LPC-Embassy-031/ 24 юли 2006 г.

**До техни Превъзходителства Посланиците,
акредитирани в България от държавите-членове
на Европейския съюз,
Европейската комисия на ЕС, САЩ и Швейцария**

До Президента

бул. “Княз Дондуков” № 2
1000 София

До Главния прокурор

бул. “Витоша” № 2
1000 София(във връзка със: **а) рег. № 9907/8** от 30.06.2006 г.;**б) следствено дело № XVI-3/2004 г.** на Софийската военноокръжна прокуратура)Информационно копие:

До Генералния директор
и Специалния справочен отдел и архив
на Българската телеграфна агенция (БТА)
бул. “Цариградско шосе” № 49
1124 София

Ваши Превъзходителства,

ваши престъпни нискоерархични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

I.

От изключително многобройните ми заявления, регистрирани в регистратурата на Главния прокурор, Министъра на вътрешните работи и т. нар. „Комисия Андреев” (текстът, на който, впрочем, е публикуван в шестте томовете на документалната ми книга „Документ за самоличност. Политическа документалистика”) е видно, че в продължение на доста много години напълно безуспешно съм се опитвал да получа достъп до т. нар. документация на Държавна сигурност, при което в частност съм настоявал да получа достъп и до т. нар. „досие на агент Кирилов”, за което винаги и неизменно съм заявявал, че представлява фалшификат, имащ предназначението да ме елиминира от политическата сцена, за да не мога да получа легитимно основание за облечено във власт валидно търсене на наказателна отговорност от престъпниците от Държавна сигурност заради техните изключително многобройни престъпления.

От същите регистрирани в посочените институции заявления (и публикувани в посочените томовете на документалната ми книжна поредица) е видно, че: ► след като бях дал точно 19 (деветнадесет) нотариално заверени пълномощни, с които бях упълномощил видни журналисти и експерти да имат напълно неограничен достъп до всички видове документи, свързани с моето име, всичките носители на тези пълномощни са били подложени на изключително мощни оперативни мероприятия, осъществени от специалните служби на Червената мафия и в частност на МВР (като част от структурата на мафията), в резултат на което се отказаха от проявения от тях „архивен интерес”; ► от всички упълномощени журналисти и експерти единствено Богдан Кръстев категорично и непреклонно отказа да се подчини на всичките, включително и на най-бруталните послания на мафията и на службите на МВР към него; ► в резултат на това той стана обект на строго специално мероприятие, целящо неговото елиминиране чрез прикрито като трагичен инцидент убийство; ► в крайна сметка Богдан Кръстев оцеля, а Министърът на вътрешните работи Георги Петканов осъзна, че осъщественото от служителите на специалните служби на МВР покушение върху Богдан Кръстев може да се окаже твърде опасно за личната кариера на самия министър, тъй като от документите, които няколко години преди това лично аз бях получил от същия архив бе ясно, че самият Георги Петканов е бил агент на ДС и е участвувал в оперативните мероприятия против мен във връзка с противозаконното ми осъждане и престояване в затвора; ► и така, за да покаже, че не прикрива себе си, Министър Георги Петканов даде достъп до въпросното „досие на агент Кирилов”.

От регистрираните в Главната прокуратура мои официални заявления (публикувани в посочените томовете на документалната ми книжна поредица) е видно: ► че най-добрият български експерт по графология Димитър Генадиев Костов ми е предоставил съставен на 03 август и нотариално заверен на 04 август 2003 г. т. нар. „Протокол № 56”, от заключителната част на който категорично и абсолютно недвусмислено е видно, че въпросното „досие на агент Кирилов” е фалшификат; и ► че на 20 август 2003 г. аз съм регистрирал в регистратурата на Главния прокурор (рег. № 3588) заявление, с което съм поискал „да бъде образувано следствено дело и да бъде осъществено наказателно преследване на всички виновни лица, извършили серията от престъпления”, визирани в посочените от мен строго секретни архивни дела.

От документацията по следствено дело № XVI-3/2004 г. на Софийската военноокръжна прокуратура е видно, че половин година по-късно, на 02 февруари 2004 г., военният прокурор капитан В. Чавдаров е издал „Постановление за образуване на предварително производство” „срещу неизвестно длъжностно лице от

Министерството на вътрешните работи за извършеното от него „престъпление по чл. 387, ал. 3, вр. ал. 1 от НК”, изразяващо се в „манипулации с документи”, съдържащи се в т. нар. „досие на агент Кирилов”, като целта на въпросното престъпно деяние е била да бъде причинена вреда на гражданското лице Янко Николов Янков, и че „от това са произлезли вредни последици”.

От документацията по същото следствено дело е видно, че на 09 май 2006 г. военният прокурор Едуард Владимиров е издал „Постановление за прекратяване на наказателното производство”, при което като единствено прекратително основание е посочено съображението, че „наказателната отговорност е погасена поради изтичане на предвидената в закона давност”.

От документацията по същото дело е видно, че с неговото съдържание аз съм се запознал едва на 28 юни 2006 г., когато именно съм получил и заверени копия от интересуващите ме документи.

II.

Като оставим настрана гаврата с твърдението за „неизвестен извършител” и позоваването на „изтекла давност” (каквато в случая въобще няма), би следвало да бъда доволен от официалното признание, че в случая съм жертва на престъпна дейност, но на тези, които биха си позволили да искат това от мен, ще си позволя да им пожелаая същото „щастие”. Защото фактически онова, което е направено по отношение на мен е, че по един виртуозно адаптивен начин само е сменена формата на престъпното посегателство и репресиране.

При това държа изрично и ясно да подчертая, че според мен този мой „частен случай” съвсем не е случаен.

Обръщам вашето внимание върху категорично установия от мен факт, че единствената най-строга и най-прецизно спазвана „правна” норма в България е издадената на 02 юни 1947 г. в Москва строго секретна Инструкция на КГБ (Строго секретно! КАА/08.113, Москва, 02.06.1947 г., Инструкция НК/003 – 47; текстът е публикуван във в-к “Сензация” бр. 2 от 1991 г.), в чл. 41 на която е казано: „Да не се допуска реабилитация на хора, съдени на политически процеси. Ако все пак такава се налага, тя може да бъде допусната, но при условие, да не се предприема никакво разследване и обвиняване на виновните”.

Тази Инструкция на КГБ се спазва най-строга от „правосъдието” на всички български държавни глави, парламенти и правителства от издаването ѝ до наши дни. Дребна подробност е, разбира се, фактът, че българският филиал на КГБ отдавна се е трансформирал (или трансмутирал) в **Червена мафия**, която е превърнала не само държавата, но и изключително голяма част от обществото в своя нискоерархична вътрешна структура, в резултат на което Президентът, Председателят на Парламента и депутатите, Министър-Председателят и министрите, Главният прокурор и всички участници в правосъдието, ръководителите на партиите и на другите обществени организации са не само част от системата на мафията, но и имат много по-нисък йерархичен статус, отколкото, примерно, ръководителите на структурите в наркобизнеса или на проституцията.

Дребна подробност е, че българският филиал на КГБ ни водеше „на Изток” към „зората на комунизма”, а Червената мафия днес е легитимирана като „демократичен партньор” на Европа, и именно на нея Европа е възложила да ни води „на Запад” към „капитализма и демокрацията”. Дребна подробност е и обстоятелството, че архивите на Държавна сигурност са затворени именно за да бъде обезпечено съществуването на целия този изключително зловещ и античовешки механизъм на функциониране на властта.

Във връзка с това, **Ваши Превъзходительства и ваши престъпни нискоерерхични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим**, аз се обръщам към вас с искането да съдействувате за реализиране на следното:

а) да бъде направена пълна ревизия на посоченото следствено дело и да бъде отменено въпросното прекратително Постановление;

б) да бъде извършено пълно разследване на всички обстоятелства, които са свързани с престъплението, изразяващо се в изготвяне и пускане в обращение на фалшификата, известен като „досие на агент Кирилов”;

в) да бъде потърсена пълна наказателна отговорност от всички лица, участващи както в изготвянето на въпросния фалшификат, така и в неговото пускане в публично компроматационно обращение;

г) да бъде потърсена пълна наказателна отговорност и от всички лица от **Министерството на вътрешните работи и Прокуратурата**, които в продължение на изключително много години са осъществявали *действия* или *бездействия*, изразяващи се в създаване на всевъзможни фактически и процедурни пречки пред мен както за получаването на достъп до въпросната документация, така и за търсенето на наказателна отговорност от престъпниците, чиято престъпна дейност е фиксирана по някакъв начин в архивите на ДС;

д) да бъдат разследвани всички обстоятелства, свързани със съдържащите се в архивите на **Държавна сигурност доказателствата**, които изрично и ясно съм посочил пред **Главния прокурор още през 1999 г.**, които доказателства се съдържат специално в следните източници: ► на **с. 9-18** на заведеното на мое име **дело № 24491 ЛДОР „Твърдоглавия”** изрично и ясно е записано, че във връзка с компрометирането ми е било възложено специалното изработване на *фиктивни лични документи*; във връзка с това многократно съм настоявал пред **Главния прокурор** и продължавам да настоявам да станат известни имената на специалистите и да бъдат разследвани лицата, разпоредили извършването и занимаващи се с посочената фалшификаторска дейност; ► че на **с. 11-16** и **с. 188-193** на същото дело се съдържат изрично формулирани планове на мероприятия, изпълнението на които е имало предназначението да предостави на хората, с които контактувам, фалшиви доказателства, че, от една страна, не съм съвсем нормален, а от друга страна – съм сътрудник на милицията (Държавна сигурност); във връзка с това многократно съм настоявал и продължавам да настоявам да бъдат разследвани всички лица, свързани с изработването и изпълнението на тези оперативни мероприятия, в основата на които, несъмнено, е било залегнало и използването както на посочения фалшификат, така и на множество други фалшификати; ► че на **с. 119-120** на заведеното на мое име **дело № 13304 (арх. № 33464)** изрично и ясно е записано, че за осъществяването на т. нар. „*ефективен контрол върху обекта*” на **Първи отдел на Четвърто (научно-техническо) управление на ДС** е било възложено да изработи „ръкописни текстове, написани от обекта”, т. е. да изработи фалшификати, уж написани от мен, които да бъдат предоставени както на западни журналисти, така и на всички български личности, с които контактувам; ► че на **с. 76** на заведеното на мое име **дело № 21441 ДОР „Дракон”** изрично и ясно е записано, че е възложено на **Второ Главно управление на ДС** съвместно с **Първи отдел при Четвърто управление на ДС** да използва мои истински писма и да осъществи т. нар. „*комбинации от текстове*”, които комбинации след това да бъдат предоставени на западните посолства, за да бъде компрометиран пред тях;

е) да бъде извършено разследване по моето искане, което съм предявил към Главния прокурор още на 06 март 1999 г., в което съм посочил, че **колегата доцент д-р Емил Георгиев** изрично и ясно ми е казал, че по времето, когато е бил служител в **Съвета по законодателството при Държавния съвет**, е участвувал в изработването на проекта

на строго секретен Указ на Държавния съвет, по силата на който *службите на Държавна сигурност са били упълномощени (са получили правото) да изготвят и използват в дейността си специални документални фалшификати, легитимирани като автентични*; необходимо е, следователно, да бъде намерен официалният текст на този Указ и *да бъдат разследвани всичките дейности на всичките служби на Държавна сигурност*, които са били извършени върху неговата легитимираща сила и функция;

ж) да бъде извършено разследването, което съм поискал с изложението си от 11 септември 2003 г., имащо индекс LPC-139, текста на което е публикуван на с. 280-282 от Том 6 на моята книга „Документ за самоличност. Политическа документалистика” и в който текст съм записал, че е необходимо да бъде разпитан като свидетел или експерт **бившият Министър на вътрешните работи генерал Богомил Бонев**, който да обоснове гледището си, което е застъпил в интервю пред в-к „24 часа”, публикувано на 24 октомври 1997 г., в което изрично и достатъчно ясно е казал, че „*някои от оперативните работници навремето са си измисляли вербовки*”.

Ш.

Ваши Превъзходительства,

ваши престъпни нискоерархични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

Позволявам си да привлека вашето специално внимание и върху редица други престъпни факти и обстоятелства, *свързани с въпросната престъпна дейност* и във връзка с това категорично и ясно настоявам за тяхното обединяване в едно общо разследване.

1) да бъдат комплектовани към същото следствено дело и да бъдат извършени съответните следствени действия, извършването на които съм поискал със следните мои искания: ► заявлението, адресирано до **Главния прокурор**, имащо дата 07 февруари 2003 г. и индекс LPC-105; това искане е изпратено с пощенска пратка от 10 февруари 2003 г., подадена в пощенски клон № 1172 в София; текста на това заявление е публикуван от мен на с. 24-30 на Том 6 на моята книга „Документ за самоличност. Политическа документалистика”; ► заявлението, адресирано до **Главния прокурор**, имащо дата 02 април 2003 г. и индекс LPC-113; текста на това заявление е публикуван от мен на с. 186-187 на Том 6 на моята книга „Документ за самоличност. Политическа документалистика”; ► заявлението, адресирано до **Главния прокурор**, имащо дата 16 февруари 2004 г., индекс LPC-205 и рег. № 638/16.02.2004 г.; текста на това заявление е публикуван от мен на с. 409-432 на Том 6 на моята книга „Документ за самоличност. Политическа документалистика”.

В тези мои заявления изрично и ясно съм записал, че настоявам за разследване на следните факти и обстоятелства: ► че когато **през 2002 г. Богдан Кръстев** започнал да се позовава на даденото му от мен пълномощно за неограничен достъп до архивите на Държавна сигурност, той веднага *е станал обект на специални оперативни мероприятия и провокации*, които са били осъществени съвместно от поделения на Червената мафия и специалните служби на Министерството на вътрешните работи; ► че *целта на тези оперативни мероприятия и провокации е била да бъде осъществено неговото елиминиране чрез физическо ликвидиране или чрез компрометиране*; ► че една от операциите е била осъществена в метрото, където е бил направен опит да бъде бутнат под колелата на мотрисата; ► че веднага след това по отношение на него са били осъществени серия от престъпни посегателства, подробното описание на които е дадено както от самия него в заявленията му до прокуратурата, така и от мен в посочените мои искания за разследване.

2) да бъдат комплектовани към същото следствено дело и да бъдат извършени съответните следствени действия, извършването на които съм поискал с моето заявление, адресирано до **Главния прокурор и Министъра на вътрешните работи**, имащо **дата 04 август 2003 г. и индекс LPC-130**; текста на това заявление е публикуван от мен на **с. 249-250** на **Том 6** от моята книга **„Документ за самоличност. Политическа документалистика“**; в това заявление изрично и ясно съм записал, че считам, че **„съществува немалка степен на вероятност“** експертът-криминолог и специалист по графология **Димитър Генадиев Костов** да стане **„обект на някакъв тип сериозни покушения от заинтересованите за това престъпни структури и лица“**, и че **причината за това може да е именно фактът на дадената от него експертиза.**

3) да бъде комплектована към същото следствено дело и преписката, която е била образувана в **Министерството на вътрешните работи** върху основата на посоченото мое изложение от 04 август 2003 г.

4) в рамките на същото следствено дело да бъде осъществено **разследване на причините за настъпилата съвсем неотдавна (през февруари 2006 г.) смърт на посочения експерт Димитър Генадиев Костов**, при което изрично и ясно подчертавам следното: ► същият е починал с официална диагноза **„инфаркт“**, без обаче преди това да е бил боледувал от каквото и да е заболяване; ► същият е известен спортист от миналото с изключително здрав организъм и никога не е бил боледувал от нищо; ► непосредствено преди смъртта му **Димитър Генадиев Костов** е бил призоваван за **разпит точно три пъти** именно във връзка с дадената от него експертиза относно фалшивото дело, като при две от посещенията му във **Военната прокуратура** са били съставени съответно **два протокола за разпит**; ► само два месеци след като **Димитър Г. Костов** е дал своето нотариално заварено експертно мнение, по устно нареждане на **Министъра** и писмено нареждане на някакъв **Секретар** в **Министерството на вътрешните работи** е била образувана т. нар. **„проверка“** на неговото кадрово досие, за да бъдат търсени уязвими пунктове, които да бъдат използвани за упражняването на шантаж върху него, но такива уязвими пунктове въобще не са били намерени; ► в два от официалните документи по следственото дело (**с. 35** и **с. 37**, представляващи т. нар. **„Предложение за продължаване на срока за разследване“**, подписани от военния следовател **подполковник Димитър Пашов**) изрично е записано, че **„По делото са разпитани множество свидетели“**, но в папката, която на мен ми е предоставена, е налице единствено протоколът от моя разпит като свидетел и липсват протоколите от разпита на **„множеството свидетели“**, за които следователят чрез изричен писмен текст **„декларира“**, че са били разпитани. Очевидно е следователно, че двата протокола от разпитите на **Димитър Г. Костов** са сред липсващите по следственото дело, което, според мен, е недвусмислено доказателство, че тяхната липса е именно във връзка с **обезпечаването на строго секретните елиминационни оперативни мероприятия** на сегашните специални служби на **Министерството на вътрешните работи**, действащи като структурни звена на **Червената мафия**.

Във връзка с това изрично и ясно декларирам своето категорично мнение, че **смъртта на Димитър Г. Костов е резултат на упражнен върху него медикаментозен тероризъм**, осъществен от заинтересованите **престъпни структури и личности**, които днес представляват **трансформация (трансмутация) на бившата Държавна сигурност**, към които структури и личности принадлежат и **сегашните специални служби** на **Министерството на вътрешните работи**, начело с **Министъра** и ръководителите на съответните звена на **Министерството**, включително и на **генерал Иван Чобанов** и ръководената от него специална служба.

24 юли 2006 г.

Янко Н. Янков